

כעזרת
השם
יחברך

ספר
הערב רב

וכל המסתעף
חלק שלישי

על פי

ספר הזוהר
סדר ויקרא

יוצא לאור בעזהש"ת על ידי
הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

מנחם אב תשס"ד לפ"ק
עיה"ק ירושלים תובב"א

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

על פי ספר הזוהר הקדוש

סדר ויקרא חלק ג'

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים, כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' י"ט בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שיסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקו בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יבשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרחיב תורה ויראת שמים בעולם,
ולעורר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתינו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

במקום הקדמה

והנה מה שכתב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
 דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיייהו וכו', עם
 היות שפשמנו מבואר ובפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
 התורה נעשית קרדום להתוך בה אצל קצת בעלי תורה
 אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
 יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
 סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
 במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
 בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
 הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
 בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
 השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב ומן הג'
 מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעלייהו אתמר
 המה הנבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
 דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
 ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושון
 בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
 לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
 בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שליתו על פניו
 ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניני "ערב רב" מספר הזוהר הקדוש סדר ויקרא

זוהר הקדוש פרשת צו..... א

זוהר חלק ג' פרשת צו, רעיא מהימנא, דף כ"ז עמוד ב'..... ז

א. תנאים ואמוראים, אתם שמצד המדות של הקדוש ברוך הוא באתם, שמרחתם הרבה לנקות הבת שלו שהיא הלכה, מאלו קליפות, מערב רב, קושיות רעות שאין להם תירוץ ולא פירוק, שעליהם נאמר מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות, אלא נאמר תיקו בהם, וכל תיקו של איסור לחומרא, והוא תיקו חסר ק', שאין לו תיקון, חסר נון' שהיא העולם הבא שתיקה, כגון שתוק כך עלה במחשבה..... ז

זוהר חלק ג' פרשת צו, רעיא מהימנא, דף כ"ח עמוד א'..... ח

ב. באותו זמן יתקיים בהם ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשו, כמו אדם ואשתו, שכבר העבר תערוכת רעה ערב רב קושיה רעה מהעולם, שהם עריות של הקדוש ברוך הוא ושכינתו, עריות ישראל, כל שכן עריות שלך רועה נאמן ומהלכה שלך, שכגלם צריך לכסות סודות התורה כמו שהעמידוהו כבוד אלוקים הסתר דבר, עד שנעברים מהעולם..... ח

זוהר חלק ג' פרשת צו, רעיא מהימנא, דף כ"ח עמוד ב'..... ט

ג. חטאות שלהם, ואשם אמא של ערב רב דיבוק, אוחות בכסא ששם המלכה, ולא מניחה לה לעלות מהגלות, וחבויות אוחות בה לעלות, נשאתר באויר, כמו דיבוק תלויה באויר..... ט

זוהר הקדוש פרשת קדושים..... י

זוהר חלק ג' פרשת קדושים, דף פ"ו עמוד ב'..... י

ד. קיץ כלאים היה, תערוכת שלא צריכה, צד אחר שלא המין של חוה ואדם, וקרבנו מאותו צד הוא בא – הכל ממין אחר של אדם וחוה – ובמעיה של חוה התחברו אלו שני צדדים, ומפני שהתחברו ביחד, לא באה מהם תועלת לעולם ונאכרו – ועד יום זה הצד שלהם קיים, ומי שמראה עצמו כמעשה חיבור זה, מעורר עליו אלו צדדים ביחד ויכול להנזק, ושורה עליו רוח אחר שלא צריך, וישראל צריכים לעורר עליהם רוח קדוש להיות קדושים, להמצא בשלום בעולם הזה ובעולם הבא..... י

זוהר הקדוש פרשת אמור..... יב

זוהר חלק ג' פרשת אמור, רעיא מהימנא, דף צ"ז עמוד א'.. יב

ה. המלכה ובניה ביחד הולכים – אשה זנונים מרחקת עצמה מכיניהם, שלא יכולה לעמוד על גבה – אשת חיל מקרבת עצמה להתקרב אצל הכהן הגדול, וודאי טהורה היא ונקתה ונזרעה זרע, ומוסיפה כח ואהבה לגבי בעלה – אשת זנונים בורחת מן המקדש שלא להתקרב אצלו, שאילו כאותו זמן שאשת חיל בודקת עצמה, היא מתקרבת אצלה, נאבדת מהעולם, ועל כן לא צריכה להתקרב למקדש ובורחת ממנו, ונשארו ישראל זכאים בלי תערובת אחרת לגבי סוד האמונה – בדיקת אשת חיל סם המות לאשת זנונים, וזו היא העצה שנתן הקדוש ברוך הוא לבניו, להקריב קרבן זה כשביל אשת חיל, שתברח אשת זנונים ממנה, וישארו בלי תערובת אחרת, זכאים הם בעולם הזה ובעולם הבא..... יב

זוהר הקדוש פרשת בהר..... יד

זוהר חלק ג' פרשת בהר, רעיא מהימנא, דף קי"א עמוד א'.. יד

ו. לעולם בהם תעבודו, מצוה זו לעבוד בעבד כנעני, והם מצד חם שגילה עריות, שנאמר עליו ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו, מדוע עבד עבדים, אלא עבד לאותו עבד עולם, שהוא עולמו של יובל – סוד הגלגול, גולל אור מפני חושך, עבד אברהם שיצא מחושך, וזה זרע של חם, דיו לעבד להיות כרבו, שהוא אברהם שיצא מתרח עובד עבודה זרה, וחושך מפני אור, זה ישמעאל שיצא מאברהם, ועשו מיצחק..... יד

ז. מי שמערב טיפה שלו בשפחה מחלת בת ישמעאל, או כבת אל נכר, שהם רע חושך, וטיפה שלו, טוב, אור, וירא אלהים את האור כי טוב, מערב טוב עם רע, עבר על מאמר אדונו, שאמר ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו טו..... יט

ח. הקדוש ברוך הוא כאותו שערב (של ערב רב), מרכיב אותו ומביא אותו בגלגול לקבל עונשו, חוזר בתשובה עוסק בתורה ומבדיל טוב מרע, שהם איסור והיתר, טומואה וטהרה, כשר ופסול, כזה נפרש רע מטוב..... טו

ט. החטא של אדם שעבר על ע"ז, העביר עליו והרכיב אותו כטיפת תרח – חזר בתשובה ושבר צלמי הע"ז וכל מזונות שלו, הוא תיקן כמה שחטא ושבר החטא והבנין הרע שבנה והמליך את הקדוש ברוך הוא ושכינתו על העולם מפני שקדש שמו יתברך ברכים ונכנס באש להשרף עצמו לקיים בו פסילי אלהים תשרפון באש, ולא עוד אלא שאת אביו תרח החזיר בתשובה והכניס אותו ואת אמו ואת כל בעלי אותו דור כגן עדן, וכך התלבן באש, ככסף שהוא מטב"ע המלך וזייף אותו בעופרת, מכניס אותו באש ויוצאת העופרת לחוץ, ישמעאל, ומפני זה יצא מצחק בע"ז, ונשאר אדם מלובן – אח"כ בא

יצחק והתחזק בו מהחטא השני של אדם, שפיכות דמים, וזה גרם הניסיון של יצחק בסכין, והתברר בו כמי שבורר אוכל מתוך פסולת ויוצאת פסולת לחוץ, עשו שופך דמים – אח"כ בא יעקב והרכיב אותו בלבן, ונעשה עבד אצלו, להוציא שתי מיפות שזרק אדם במקום זר, וזה גילוי עריות, והוציא אותן מן לבן הארמי נחש – ובשלשה אלו היה לאדם שינוי השם ושינוי מקום ושינוי מעשה, שינוי השם באברהם, שינוי מעשה ביעקב, ושינוי מקום ביצחק – ואם לזה שנאמר בו אז ראה ויספרה קיבל בתשובה, כל שכן לאחרים..... יז

* ספר הזוהר סדר ויקרא *

זוהר הקדוש פרשת צו

זוהר חלק ג' פרשת צו, רעיא מהימנא, דף כ"ז
עמוד ב'

א.

תנאים ואמוראים, אתם שמצד המדות של הקדוש ברוך הוא
באתם, שטרחתם הרבה לנקות הבת שלו שהיא הלכה, מאלו
קליפות, מערב רב, קושיות רעות שאין להם תירוץ ולא
פירוק, שעליהם נאמר מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל
להמנות, אלא נאמר תיקו בהם, וכל תיקו של איסור
לחומרא, והוא תיקו חסר ו', שאין לו תיקון, חסר נו"ן שהיא
העולם הבא שתיקה, כגון שתוק כך עלה במחשבה

פקודא בתר דא לעשות החטאת כמשפטה. תנאים ואמוראים.
אתון דמסמרא דמדות דקודשא בריך הוא אתיתו.
דטרחתון סגי לנקאה ברתא דילי. דאיהי הלכה. מאלין קליפין
דערב רב. קושיין בישין דלית לון תירוץ ולא פרוקא. דעלייהו
אתמר (קהלת א טו) מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל
להמנות. אלא אתמר תיקו בהון. וכל תיקו דאסורא לחומרא.
ואיהו תיקו חסר ו'. דלית ליה תיקון. חסר נו"ן דאיהו עלמא
דאתי. דתיקו דעלמא דאתי שתיקה. כגון שתוק כך עלה
במחשבה. ומצוה אתר זו לעשות החטאת כמשפטה, תנאים ואמוראים
אתם שמצד המדות של הקדוש ברוך הוא באתם, שטרחתם הרבה
לנקות הבת שלו שהיא הלכה, מאלו קליפות, מערב רב, קושיות רעות
שאין להם תירוץ ולא פירוק, שעליהם נאמר מעוות לא יוכל לתקון

וחסרון לא יוכל להמנות, אלא נאמר תיקו בהם, וכל תיקו של איסור לחומרא, והוא תיקו חסר ו', שאין לו תיקון. חסר נו"ן שהיא העולם הבא שתיקה, כגון שתוק כך עלה במחשבה].

זוהר חלק ג' פרשת צו, רעיא מהימנא, דף כ"ח
עמוד א'

ב.

באותו זמן יתקיים בהם ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו, כמו אדם ואשתו, שכבר העבר תערובת רעה ערב רב קושיה רעה מהעולם, שהם עריות של הקדוש ברוך הוא ושכינתו, עריות ישראל, כל שכן עריות שלך רועה נאמן ומהלכה שלך, שבגללם צריך לכסות סודות התורה כמו שהעמידוהו כבוד אלוקים הסתר דבר, עד שנעברים מהעולם

בההוא זמנא יתקיים בהו. (בראשית ב כה) ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו, כגון אדם ואשתו, דכבר אתעבר ערבוביא בישא ערב רב קושיא בישא מעלמא. דאינון עריין דקודשא בריך הוא ושכינתיה, עריין דישראל, כל שכן עריין דילך רעיא מהימנא, ומהלכה דילך, דבגנייהו צריך לכסאה רזין דאורייתא, כמה דאוקמוה (משלי כה ב) כבוד אלהי"ם הסתר דבר, עד דמתעברין מעלמא, ולית מלכים אלא ישראל, כמה דאוקמוה כל ישראל בני מלכים הם, בההוא זמנא, וכבוד מלכים חקור דבר, אמר רעיא מהימנא, בריך אנת לעתיק יומין, דמתמן אנת, כענפא דאתפשט מאילנא, הכי נשמתיך ענפא מניה. [באותו זמן יתקיים בהם ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו, כמו אדם ואשתו, שכבר העבר תערובת רעה ערב רב קושיה רעה מהעולם, שהם עריות של הקדוש ברוך הוא ושכינתו, עריות

ישראל, כל שכן עריות שלך רועה נאמן ומהלכה שלך, שבגללם צריך לכסות סודות התורה כמו שהעמידוהו כבוד אלוקים הסתר דבר, עד שנעברים מהעולם, ואין מלכים אלא ישראל, כמו שהעמידוהו כל ישראל בני מלכים הם, באותו זמן וכבוד מלכים חקור דבר, אמר הרועה הנאמן, ברוך אתה לעתיק ימים, שמשם אתה כענף שמתפשט מהאילן, כך נשמתך ענף ממנו].

זוהר חלק ג' פרשת צו, רעיא מהימנא, דף כ"ח
עמוד ב'

ג.

חטאות שלהם, ואשם אמא של ערב רב דיבוק, אוחות בכסא ששם המלכה, ולא מניחה לה לעלות מהגלות, וזכויות אוחות בה לעלות, נשארת באויר, כמו דיבוק תלויה באויר ח"ת חי"ת, חטאות דלהון. ואשם. אימא דערב רב. סרכא אחידת בכרסיא. דתמן מטרוניתא. ולא מנחת לה לסלקא מגלותא. וזכוון אחידן בה לסלקא. אשתארת באוירא. כגון סרכא תלויה באוירא. ודא עמודא דאמצעיתא (דאיהו אוירא). הכי אשם תלוי בצדיק. דאיהו אחיד בין שמיא וארשא. נח"ת חי"ת חטאות שלהם, ואשם אמא של ערב רב דיבוק, אוחות בכסא ששם המלכה, ולא מניחה לה לעלות מהגלות, וזכויות אוחות בה לעלות, נשארת באויר, כמו דיבוק תלויה באויר, וזה עמוד האמצע (שהוא אויר). כך אשם תלוי בצדיק, שהוא אחוז בין שמים וארץ].

זוהר הקדוש פרשת קדושים

זוהר חלק ג' פרשת קדושים, דף פ"ו עמוד ב'

ד.

קין כלאים היה, תערובת שלא צריכה, צד אחר שלא המין של חוה ואדם, וקרבנו מאותו צד הוא בא – הבל ממין אחד של אדם וחוה – ובמעיה של חוה התחברו אלו שני צדדים, ומפני שהתחברו ביחד, לא באה מהם תועלת לעולם ונאבדו – ועד יום זה הצד שלהם קיים, ומי שמראה עצמו במעשה חיבור זה, מעורר עליו אלו צדדים ביחד ויכול להנזק, ושורה עליו רוח אחר שלא צריך, וישראל צריכים לעורר עליהם רוח קדוש להיות קדושים, להמצא בשלום בעולם הזה ובעולם הבא

כתיב ומעץ הדעת טוב ורע ומה על דא גרים אדם מיתה בעלמא מאן דאחזי עובדא אחרא דלא אצטריך על אחת כמה וכמה. שור וחמור אוכחן. מסטרא דא אקרי שור ומסטרא דא אקרי חמור. וע"ד כתיב לא תחרוש בשור ובחמור יחדו. לא תעביד ערבובייה כחדא בגין דאתער לאתחברא סטרא אחרא כחדא לאבאשא עלמא. ומאן דפריש לון אסגי שלמא בעלמא. אוף הכא מאן דפריש לון בההוא גוונא כמה דאמרו דלא אשתבח שוע טווי ונוז כחדא האי ב"נ אסגי שלמא עליה ועל כל עלמא. נכתוב ומעץ הדעת טוב ורע, ומה על זה גרם אדם מיתה בעולם, מי שמראה מעשה אחר שלא צריך על אחת שלא צריך על אחת כמה וכמה, שור וחמור מוכיחים, מצד, זה נקרא שור ומצד זה נקרא חמור, ועל זה כתוב לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, לא תעשה תערובת ביחד, מפני שמעורר להתחבר סטרא אחרא (הצד האחר) ביחד להרע העולם, ומי שמפריד אותם מרבה שלום בעולם, גם כאן מי שמפריד אותם באותו

גוון כמו שאמרו, שלא נמצא שוע טווי ונוז כאחד, זה הבן אדם מרבה שלום עליו ועל כל העולם].

קרבנא דקין הוה פשתים וקרבנא דהבל הוה צמר לאו דא כדא ולא דא כדא. רזא דמלה קין כלאים הוה ערבוביא דלא אצטריך. סטרא אחרא דלא זינא דחיה ואדם וקרבניה מההוא סטרא קא אתיא. הבל מוזינא חדא דאדם וחיה ובמעשה דחיה אתחברו אלין תרין סטרין. ובגין דאתחברו כחדא לא אתיא מנייהו תועלתא לעלמא ואתאבידו. [הקרבן של קין היה פשתים, והקרבן של הבל היו צמר, לא זה כזה ולא זה כזה, סוד הדבר, קין כלאים היה, תערובת שלא צריכה, צד אחר שלא המין של חיה ואדם, וקרבנו מאותו צד הוא בא, הבל ממין אחד של אדם וחיה, ובמעשה של חיה התחברו אלו שני צדדים, ומפני שהתחברו ביחד, לא באה מהם תועלת לעולם ונאכדו].

ועד יומא דין סטרא דלהון קיימא. ומאן דאחיז גרמיה בשובדא דחבורא דא אתער עליה אינון סטרין כחדא ויכיל לאתזקא ושארין עליו רוחא אחרא דלא אצטריך. וישראל בעאן לאתטרא עלייהו רוחא קדישא למהוי קדישין לאשתכחא בשלמא בעלמא דין ובעלמא דאתי. [ועד יום זה הצד שלהם קיים, ומי שמראה עצמו במעשה חיבור זה, מעורר עליו אלו צדדים ביחד ויכול להנזק, ושורה עליו רוח אחר שלא צריך, וישראל צריכים לעורר עליהם רוח קדוש להיות קדושים, להמצא בשלום בעולם הזה ובעולם הבא].

זוהר הקדוש פרשת אמור

זוהר חלק ג' פרשת אמור, רעיא מהימנא, דף
צ"ז עמוד א'

ה.

המלכה ובניה ביחד הולכים – אשה זנונים מרחקת עצמה
מבניהם, שלא יכולה לעמוד על גבה – אשת חיל מקרבת
עצמה להתקרב אצל הכהן הגדול, וודאי טהורה היא ונקתה
ונזרעה זרע, ומוסיפה כח ואהבה לגבי בעלה – אשת זנונים
בורחת מן המקדש שלא להתקרב אצלו, שאילו באותו זמן
שאשת חיל בודקת עצמה, היא מתקרבת אצלה, נאבדת
מהעולם, ועל כן לא צריכה להתקרב למקדש ובורחת ממנו,
ונשאר ישראל זכאים בלי תערובת אחרת לגבי סוד האמונה
– בדיקת אשת חיל סם המות לאשת זנונים, וזו היא העצה
שנתן הקדוש ברוך הוא לבניו, להקריב קרבן זה בשביל אשת
חיל, שתברח אשת זנונים ממנה, וישארו בלי תערובת
אחרת, זכאים הם בעולם הזה ובעולם הבא

והניף את העומר וגו'. פקודא דא לקרבא קרבן העומר קרבנא
דא כלא איהו בדבקותא עילא ותתא מטרוניתא ובנהא
כחדא אזלין. עמר דא מקרבין ישראל ברכיותא דלתון וההוא
קרבנא איהו מן שעורים ודא אתקריב למיעל רחימו בין אתתא
ובעלת. ונהניף את העומר וגו'. מצוה זו להקריב קרבן העומר, קרבן זה
הכל הוא בדבקות מעלה ומטה, המלכה ובניה ביחד הולכים, עומר זה
מקריבים ישראל בטהרה שלהם, ואותו קרבן הוא מן שעורים, וזה נקרב
לחכנים אהבה בין האשה ובעלת.

אשת זנונים אתרחקת גרמה מבניהו דלא יכילת למיקם על
גבה. אשת חיל קריבת גרמה לקרבא לגבי כהנא רבא
ודאי טהורה היא ונקתה ונזרעה זרע ואוסיפת חילא ורחימו לגבי

בעלה. אשת זנונים ערקת מן מקדשא דלא למקרב לגביה דאלמלי
 בההוא זמנא דאשת חיל אבדיקת גרמה איחי אתקריבת לגבה
 אתאבידת מעלמא ועיד לא בעיא לקרבא למקדשא וערקת מניה
 ואשתארו ישראל זכאין בלא ערבוביא אחרא לגבי רזא
 דמהימנותא. [אשה זנונים מרחקת עצמה מביניהם, שלא יכולה לעמוד
 על גבה, אשת חיל מקרבת עצמה להתקרב אצל הכהן הגדול, וודאי
 טהורה היא ונקתה וזורעה זרע, ומוסיפה כח ואהבה לגבי בעלה, אשת
 זנונים בורחת מן המקדש שלא להתקרב אצלו, שאילו באותו זמן שאשת
 חיל בודקת עצמה, היא מתקרבת אצלה, נאבדת מהעולם, ועל כן לא
 צריכה להתקרב למקדש ובורחת ממנו, ונשארו ישראל זכאים בלי
 תערובת אחרת לגבי סוד האמונה].

רזא דסתרא דא תרתין אחתן. וכד ארחת דא לגבי דא בבדיקו
 דיליה צבתה בטנה ונפלה ירכה דהא בדיקו דאשת חיל
 סמא דמותא לאשת זנונים. ודא איחו עיטא דיחב קב"ה לבנוי
 לקרבא קרבנא דא בגין אשת חיל דתערוק אשת זנונים מינה.
 ואשתארו ישראל בלא ערבוביא אחרא זכאין אינון בעלמא דין
 ובעלמא דאתי. [סוד סתר זה שתי אחיות, וכאשר מריחה זו אצל זו
 בבדיקה שלה צבתה בטנה ונפלה ירכה, שהרי בדיקת אשת חיל סם
 המות לאשת זנונים וזו היא העצה שנתן הקדוש ברוך הוא לבנוי,
 להקריב קרבן זה בשביל אשת חיל, שתברח אשת זנונים ממנה, וישארו
 בלי תערובת אחרת, זכאים הם בעולם הזה ובעולם הבא].

זוהר הקדוש פרשת בהר

זוהר חלק ג' פרשת בהר, דעיא מהימנא, דף
קי"א עמוד א'

ו.

לעולם בהם תעבודו, מצוה זו לעבוד בעבד כנעני, והם מצד חס שגילה עריות, שנאמר עליו ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו, מדוע עבד עבדים, אלא עבד לאותו עבד עולם, שהוא עולמו של יובל – סוד הגלגול, גולל אור מפני חושך, עבד אברהם שיצא מחושך, וזה זרע של חס, דיו לעבד להיות כרבו, שהוא אברהם שיצא מתרח עובד עבודה זרה, וחושך מפני אור, זה ישמעאל שיצא מאברהם, ועשו מיצחק

והתנחלתם אותם לבניכם וגו' לעולם בהם תעבודו וגו'. פקודא דא לעבוד בעבד כנעני דכתיב לעולם הם תעבודו ואינון מסטרא דחס דגלי עריין דאתמר עליה ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. אמאי עבד עבדים. אלא עבד להווא עבד עולם דאיהו עולמו של יובל. ואי תימא דהא אחוה דשם ויפת הוה אמאי לא הוה הכי כוותיהו והכי מזרעא דחס הוה אליעזר עבד דאברהם אמאי לא הוה כותיה דנפק צדיק וקב"ה אודי בברכתיה כד בריך ליה לבן. ונהתנחלתם אותם לבניהם וגו' לעולם בהם תעבודו וגו' מצוה זו לעבוד בעבד כנעני, שכתוב לעולם בהם תעבודו, והם מצד חס שגילה עריות, שנאמר עליו ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו, מדוע עבד עבדים, אלא עבד לאותו עבד עולם, שהוא עולמו של יובל, ואם תאמר שהרי אחיו של שם ויפת היה, מדוע לא היה כך כמותם, וכך מזרע חס היה אליעזר עבד אברהם, מדוע לא היה כמותו, שיצא צדיק, והקדוש ברוך הוא הודה בברכתו כאשר ברך אותו לבן.

אלא ודאי הכא ברזא דגלגולא גולל אור מפני חשך עבדא

דאברהם דנפק מחשך ודא זרעא דחם. דיו לעבד להיות כרבו
 דאיהו אברהם דנפק מתרח עובד כו"ם. וחשך מפני אור דא
 ישמעאל דנפק מאברהם ועשו מיצחק. נאלא וודאי כאן בסוד
 הגלגול, גולל אור מפני חושך, עבד אברהם שיצא מחושך, וזה זרע של
 חם, דיו לעבד להיות כרבו, שהוא אברהם שיצא מתרח עובד עבודה
 זרה, וחושך מפני אור, זה ישמעאל שיצא מאברהם, ועשו מיצחק.

ז.

מי שמערב טיפה שלו בשפחה מחלת בת ישמעאל, או בבת
 אל נכר, שהם רע חושך, וטיפה שלו, טוב, אור, וירא אלהים
 את האור כי טוב, מערב טוב עם רע, עבר על מאמר אדונו,
 שאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו

ורזא תערובת טפין באתר דלאו דיליה גרים דא. מאן דעריב
 טפה דיליה בשפחה מחלת בת ישמעאל. או בבת אל נכר
 דאינון רע חשך וטפה דיליה טוב אור וירא אלקים את האור כי
 טוב. מערב טוב עם רע עבר על מימרא דמאריה דאמר ומעץ
 הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. [וסוד זה תערובת טיפות במקום
 שלא שלו גורם זה, מי שמערב טיפה שלו בשפחה מחלת בת ישמעאל,
 או בבת אל נכר, שהם רע חושך. וטיפה שלו, טוב, אור, וירא אלהים את
 האור כי טוב, מערב טוב עם רע, עבר על מאמר אדונו, שאמר ומעץ
 הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו].

ח.

הקדוש ברוך הוא באותו שערב (של ערב רב), מרכיב אותו
 ומביא אותו בגלגול לקבל עונשו, חוזר בתשובה עוסק בתורה

ומבדיל טוב מרע, שהם איסור והיתר, טומאה וטהרה, כשר
ופסול, בזה נפרש רע מטוב

קב"ה בהחזא דערב (רב) ארכיב ליה ואייתי ליה בגלגולא
לקבלא עונשיה. חזר בתיובתא אשתדל באורייתא
ואפריש טוב מרע דאינון אמור והתר טומאה וטהרה כשר ופסול.
ברא אתפרש רע מטוב דאתמר ביה וייצר יצירה לטב ויצירה
לביש באורייתא אפריש לון קב"ה ירית ליה נשמתא מניה למתו
שלטא על תרווייהו בחד דאיהו אור עלמא דאתי זבחד איהו חשך
עלמא דין הה"ד ויפח באפיו נשמת חיים. [הקדוש ברוך הוא באותו
שערב (של ערב רב), מרכיב אותו ומביא אותו בגלגול לקבל עונשו, חוזר
בתשובה עוסק בתורה ומבדיל טוב מרע, שהם איסור והיתר, טומאה
וטהרה, כשר ופסול, בזה נפרש רע מטוב, שנאמר בו וייצר, יצירה לטוב
ויצירה לרע, בתורה הבדיל אותם, והקדוש ברוך הוא הוריש לו נשמה
ממנו, להיות לו שולט על שניהם, באחד שהוא אור עולם הבא, ובאחד
שהוא חושך עולם הזה, זה הוא שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים].

וכפום זכוון וחובין. כמה דאוקמוה העושה מצוה אחת מטיבין
לך. בינוני זכוון וחובין שקולין פלגו זכוון לעילא (ס"א
ופלגו לתתא) ופלגו חובין לתתא ורזא דא מה שאלתך וינתן לך
ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש. צדיק גמור כל זכוין לעילא
וחובין לתתא. רשע גמור חובין לעילא וזכוין לתתא. [וכפי זכויות
וחטאים, כמו שהעמידותו העושה מצוה אחת מטיבין לו, בינוני זכויות
וחטאים שקולים חצי זכויות למעלה (נ"א למטה) (וחצי למטה) וחצי
חטאים למטה, וסוד זה מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי
המלכות ותעש, צדיק גמור, כל זכויותיו למעלה, וחטאיו למטה. רשע
גמור, חטאיו למעלה וזכויותיו למטה].

ובר נש דחב באתגלייא בתרין דרגין איהו אי חזר בתיובתא
באתגלייא בין צדיקיא בגין דידעין דינוי דקב"ה ונטרין

גרמייתו מלמחמי ובאתכסיא בין רשיעיא לקיים בהו ועיני רשעים תכלינה. וכן אדם שחוטא בגלוי, בשתי דרגות הוא, אם חוזר בתשובה בגלוי, בין הצדיקים, מפני שיודעים דיני הקדוש ברוך הוא ושומרים עצמם מלחטוא, ובסתר, בין רשעים לקיים בהם ועיני רשעים תכלינה.

ט.

חטא של אדם שעבר על ע"ז, העביר עליו והרכיב אותו בטיפת תרח – חזר בתשובה ושבר צלמי הע"ז וכל מזונות שלו, הוא תיקן במה שחטא ושבר החטא והבנין הרע שבנה והמליך את הקדוש ברוך הוא ושכינתו על העולם מפני שקדש שמו יתברך ברבים ונכנס באש להשרף עצמו לקיים בו פסילי אלהים תשרפון באש, ולא עוד אלא שאת אביו תרח החזיר בתשובה והכניס אותו ואת אמו ואת כל בעלי אותו דור בגן עדן, וכך התלבן באש, ככסף שהוא מטב"ע המלך וזייף אותו בעופרת, מכניס אותו באש ויוצאת העופרת לחוץ, ישמעאל, ומפני זה יצא מצחק בע"ז, ונשאר אדם מלובן – אח"כ בא יצחק והתחזק בו מהחטא השני של אדם, שפיכות דמים, וזה גרם הניסיון של יצחק בסכין, והתברר בו כמי שבורר אוכל מתוך פסולת ויוצאת פסולת לחוץ, עשו שופך דמים – אח"כ בא יעקב והרכיב אותו בלבן, ונעשה עבד אצלו, להוציא שתי טיפות שזרק אדם במקום זר, וזה גילוי עריות, והוציא אותן מן לבן הארמי נחש – ובשלשה אלו היה לאדם שינוי השם ושינוי מקום מעשה, שינוי השם באברהם, שינוי מעשה ביעקב, ושינוי מקום ביצחק – ואם לזה שנאמר בו אז ראה ויספרה קיבל בתשובה, כל שכן לאחרים

ובגין דא חובא דאדם עבר על ויצו יי' אלקים ואוקמוה אין צו אלא ע"ז אעבר עליה ארכיב ליה במפת תרח דביה רתח לקב"ה דעבר על צו מע"ז. הדר בתיובתא ותבר צולמין דעכו"ם

וכל מזוני דיליה, הוא תקין במה דחב ותבר חובא ובנינא בישא
 דבנה ואמליך ליה לקב"ה ושכינתיה על עלמא. [ומפני זה חטא של
 אדם שעבר על ויצו ה' אלהים והעמידוהו אין צו אלא עבודה זרה, העביר
 עליו והרכיב אותו בטיפת תרה, שבו הרתיח את הקדוש ברוך הוא שעבר
 על צו מעבודה זרה, חזר בתשובה ושבר צלמי העבודה זרה, וכל מזונות
 שלו, הוא תיקן במה שחטא, ושבר החטא והבנין הרע שבנה, והמליך את
 הקדוש ברוך הוא ושכינתו על העולם].

במאי בגן דקדיש שמיה ית' ברבים ועאל בנורא לאתקרא
 גרמיה לקיים ביה פסילי אלהיהם תשרפון באש ולא עוד
 אלא דלאבוי תרה אחרד בתיובתא ואעיל ליה ולאמיה ולכל מארי
 דההוא דרא בגן עדן והכי אתלבן בנורא. ככספא דאיהי מוניט"א
 דמלכא ושקר לה בעופרת אעיל ליה בנורא ונפק העופרת לבר
 ישמעאל. לובנין דא נפק מצחק בע"ז ואשתאר אדם מלובן. והאי
 איהו שינוי השם. דכד אתגלגל אדם בעי למעבד ליה שינוי השם.
 שנוי מקום. ושנוי מעשה. [במה, מפני שקדש שמו יתברך ברבים,
 ונכנס באש להשרף עצמו לקיים בו פסילי אלהים תשרפון באש, ולא עוד
 אלא שאת אביו תרה החזיר בתשובה, והכניס אותו ואת אמו ואת כל
 בעלי אותו דור בגן עדן, וכך התלבן באש, ככסף שהוא מטב"ע המלך
 וזייף אותו בעופרת, מכניס אותו באש ויוצאת העופרת לחוץ, ישמעאל,
 ומפני זה יצא מצחק בעבודה זרה, ונשאר אדם מלובן וזה הוא שינוי
 השם, שכאשר מתגלגל אדם צריך לעשות לו שינוי השם, שינוי מקום
 ושינוי מעשה].

לבתר אתא יצחק ואתתקף ביה מחובא תנינא דאתמר ביה על
 האדם דדא שפיכות דמים ודא גרם נסיונא דיצחק
 בסכינא ואתברר ביה כמאן דבריר אוכל מגו פסולת ונפק פסולת
 לבר עשו שופך דמים. [אחר כך בא יצחק והתחזק בו מהחטא השני,
 שנאמר בו על האדם, שזה שפיכות דמים, וזה גרם הניסיון של יצחק

בסכין, והתברר בו כמי שבורר אוכל מתוך פסולת, ויוצאת פסולת לחוץ, עשו שופך דמים].

לבתר אתא יעקב וארכיב ליה בלבן ואתעביד עבד לגביה הח"ד
אעבדך שבע שנים ברחל ובה היא סבה דאחלף לה
באחותה עבד שבע שנים אחרנין לאפקא תרין טפין דזרק אדם
באתר נכראה. ודא גלוי עריות והאי איהו לאמר. ואפיק לון מן
לבן הארמי נחש. [אחר כך בא יעקב והרכיב אותו בלבן, ונעשה עבד
אצלו, זה הוא שכתוב אעבדך שבע שנים ברחל, ובאותה סיבה שהחליף
אותה באחותה, עשה שבע שנים אחרות, להוציא שתי טיפות שזרק אדם
במקום זה, וזה גילוי עריות, וזה הוא לאמר, והוציא אותן מן לבן הארמי
נחש].

ובתלת אלין הוה לאדם שנוי השם ושנוי מקום ושנוי מעשה.
שנוי השם באברהם. ושנוי מקום ביצחק. ושנוי מעשה
ביעקב ואי להאי דאתמר ביה אז ראה ויספרה קבל בתיובתא כ"ש
לאחרים. [ובשלשה אלו היה לאדם שינוי השם ושינוי מקום ושינוי
מעשה, שינוי השם, באברהם. ושינוי מעשה, ביעקב, ושינוי מקום,
ביצחק, ואם לזה שנאמר בו אז ראה ויספרה קיבל בתשובה, כל שכן
לאחרים].

ובנין דא עבד טוב אתרא גרים ועבד רע אוןף הכי אבל שאר
עבדים. לעולם בהם תעבודו. קמו מארי מתיבתא ואמרו
אשרי העם שככה בנימטריא משה. קם רעיא מהימנא ואמר
אשרי העם שיי' אלקיו. [ומפני זה עבד טוב המקום גורם, ועבד רע גם
כך, אבל שאר עבדים לעולם בהם תעבודו, קמו בעלי הישיבה ואמרו
אשרי העם שככה לו, שככה בנימטריא משה, קם הרועה הנאמן ואמר
אשרי העם שה' אלהיו].

